

Michellini Guido (Gvidas Mikelinis; gimė 1951 liepos 2 Parmoje), italų kalbininkas, habil. dr. (1988), Klaipėdos u-to garbės dr. (2000). Lietuvos MA užsienio narys (2007) 1970–74 studijavo Bolonijos u-te (klasikinė filologija), 1975–76 Vilniaus u-te (baltų kalbotyra), 1976–77 Hamburgo u-te (lyginamoji ir bendroji kalbotyra). 1978–87 dėstė Milano katalikų u-te, 1987–94 Potenzos u-te, prof. (1986). Nuo 1994 dirba Parmos u-te nuo 1995 dėsto ir baltų filologiją. 1979 Vilniaus u-te, 1993 ir 1995 Vytauto Didžiojo u-te skaitė paskaitų kursus iš indoeuropiečių ir bendrosios kalbotyros. 1981 Vilniaus u-te apgynė daktaro disertaciją „Teksto lingvistika ir indoeuropiečių prokalbė: pasyvas“ (*La linguistica testuale e l'indoeuropeo: il passivo*, Brescia, 1981), 1988 – habilitacinį darbą „Laiko, veiklo ir nuosakos kategorijos ir jų funkcionavimas baltų kalbose“; šiomis temomis paskelbė straipsnių (*Blt* 13(1), 13(2), 1977; 16(1), 1980; 18(2), 1982; 19(2), 1983; 21(2), 1985; 22(1), 1986; *IF* 84, 1979; *Aevum* 61(3), 1987 ir kt.), taip pat išleido monografiją „Stratifikacinė kalbotyra ir veiksmažodžio morfologija, taikoma baltų kalboms“ (*Linguistica stratificazionale e morfologia del verbo con applicazione alle lingue baltiche*, Brescia, 1988). Pastaruoju metu Mikelinis tiria senuosius lietuvių kalbos paminklus (*Lituanistica* 3(19), 1994; *LKK* 33, 1995; *LgB* 4, 1994, *Blt* 32(2), 1997; *Lituanistica* 1(33), 1998; 2(34), 1998 ir kt.). Ypač svarbi jo monografija „Vertimai iš lotynų kalbos 1600 m. lietuviškoje knygoje“ (*Le traduzioni dal latino di un volume lituano del 1600*, Potenza, 1991), kurioje pateikiama Simono Vaišnorio knygos „Žemčuga teologiška“ filologinė ir lingvistinė analizė. Mikelinis parengė ir „Žemčugos teologiškos“ kritinį leidimą su originalų tekstais ir kitais priedais: „Simono Vaišnorio 1600 metų Žemczuga Theologischka ir jos šaltiniai“ (1997). Atskira knyga paskelbė ir Vaišnorui priskiriamo vertimo „Apie popiežiškaie miše“ tyrimą „Hunijaus traktato XVI skyriaus versija senąja lietuvių kalba“ (*La versione in lituano antico del XVI capitolo dell' Articolus di Hunnius*, Potenza, 1991). Parengė „Martyno Mažvydo raštai ir jų šaltiniai“ (Vilnius, 2000), „Jonas Bretkūnas. *Giesmes Duchanas* ir kitos 1589 metų liturginės knygos: tekstai ir jų šaltiniai“ (Vilnius, 2001). Išleido „Prūsijos lietuvių bažnytinės giesmės. Nuo Mažvydo iki Kleino“ (*Gli inni sacri dei lituani di Prussia. Da Mažvydas a Kleinas*, Parma, 2002). Su kitais parengė Michelio Bianchi „Trumpas pasakojimas apie Lietuvos ir Lenkijos karą su Maskva“ (Vilnius, 2004). Išleido Lozorius Zengštoko „*Giesmes Chriksczionschkos ir Duchanischkos* ir jų šaltiniai“ (Vilnius, 2004). Mikelinis nagrinėja ir prūsų kalbos problemas (*Blt* 23(2), 1987; *ZfSl* 34(2), 1989; *Atti del Sodalizio Glottologico Milanese* 29, 1991; *Colloquium Pruthenicum Primum*, Warszawa, 1992). Baltistikos problemos dažnai liečiamos ir Mikelinio darbuose, skirtuose bendriesiems indoeuropeistikos klausimams. Į italų kalbą Mikelinis išvertė lietuvių grožinės literatūros kūrinių. Ypač minėtini atskiromis knygomis išleisti vertimai: Antano Baranausko „Anykščių šilelis“ (*La selva di Anykščiai*, Potenza, 1990) ir „Sibiro lietuvių dainos“ (*Canti lituani dalia Siberia*, Potenza, 1991). Su B. Strimaitiene leidyklai recenzavo Valdo V. Petrausko „Italų–lietuvių kalbų žodyną“ (Vilnius, 1983, ³2002). Italų ir lietuvių spaudoje paskelbė straipsnių įvairiais Lietuvos istorijos, lietuvių ir italų ryšių klausimais.

L: Stundžia B. Gvidas Mikelinis. *Mintis ir ženklas*, Vilnius, 1983, p. 178–181; Sliesoriūnienė E. *Inteligentų karta*, Vilnius, 2006, p. 202–205. A. S.

Lietuvių kalbos enciklopedija, sudarė Kazys Morkūnas, Vilnius: Mokslo ir enciklopedijų leidybos institutas, 2008, p. 351.